

HANDLÄGGARE

Leif Sandahl
PROJEKT BETECKNING

DATUM

1992-02-26
ERT DATUM

1990-02-03

DOSSIÉ/DIARIENR

R619-358/92
ER BETECKNING

→ STATENS NATURVÅRDSVERK
Enheten för fysisk planering
och friluftsliv
171 85 SOLNA

Synpunkter beträffande frågor om motorfordon i terräng (Motor i Norden)

Räddningsverket är central verk för frågor som berör bl a räddningstjänstverksamhet. Utgående från detta ansvar ger vi nedanstående övergripande synpunkter beträffande körning med motorfordon i terräng.

För att genomföra räddningsinsatser krävs det i vissa sammanhang tillgång till utrustning som kan ta sig fram i terräng eller motsvarande. Givetvis kan störningar uppstå i naturen vid sådana tillfällen. Störningen måste vägas mot de fördelar det innebär att kunna genomföra räddningsinsatsen effektivt. Några exempel på insatser ges här;

- skogsbrand där terrängfordon med vattentank gör insats eller då "vattenbombning" sker från helikopter,
- räddningsinsatser i samband med ras/skred, översvämningar eller då det är svårframkomligt på vanliga vägar,
- sanering/upptagning av olja i vatten eller på land,
- räddningsinsats i terräng vid en flygplansolycka,
- räddning av nödställda i vatten,
- etc.

Räddningsverket ser det som nödvändigt att det finns effektiva räddningsresurser för insatser i terräng. Särskilt väsentligt är detta i områden där de personella räddningsresurserna kan vara små. Detta brukar ofta vara fallet i glesbygdsområden och i områden där säsongverksamhet i form av turism förekommer.

Räddningstjänsten har egna resurser t ex snöskoter, bandvagnar, terrängskoter (dvs tre eller fyrhjulsdriven motorcykel), terränggående bilar, motorbåtar, etc och utnyttjar också andra befintliga resurser i samhället som t ex helikopter. En ökad verksamhet i naturen och terrängen medför sannolikt att antalet olyckor också kommer att

öka. Därför finns det ett samspel dels mellan omfattningen av verksamheter i naturen, de behov av resurser som räddningstjänsten själva måste ha tillgång till och samhällets övriga resurser.

Fördelar som finns med möjligheten att utnyttja terränggående fordonen är att man kan ingripa snabbare vid en olycka i terrängen och att man kan forsla ut tyngre utrustning snabbare till en olycksplats.

De övervägande nackdelen med körning i terräng för räddningstjänsten torde vara att det sannolikt inträffar olyckor i samband med att denna verksamheten sker och som gör att räddningsinsatser måste genomföras.

Ytterligare en faktor som bör beaktas i sammanhanget är om det finns tillgång till utrustning som kan tas sig fram i situationer då det förekommer störningar i vägnätet t ex vid snöoväder. Det bör uppmärksammas att det finns fördelar om allmänheten kan klara sig själv i sådana situationer eller om samhället genom samverkan utnyttjar dessa resurser. Samhällets behov av insatser borde minska och den allmänna beredskapsnivån öka i samhället inför sådan händelser.

Räddningverket utgår ifrån att det även fortsättningsvis kommer att finnas resurser i form av motordrivna fordon i terrängen för bl a räddningsinsatser. Idag är det en förutsättning att dessa resurser finns för att kunna genomföra räddningsinsatser i stora områden som t ex fjällområden.

I de fall en eventuell begränsning av användningen av motorfordon i terräng skulle ske förutsätter Räddningverket att sådana begränsningar inte skall hindra räddningstjänstens möjligheter att genomföra effektiva räddningsinsatser.

De särskilda frågeformulären har ej besvarats eller fyllts i enligt önskemål. Istället har vissa av de frågor som kan ha beröring med räddningstjänstens verksamhet behandlats i ovanstående skrivelse.

Räddningstjänstavdelningen
Organisation och planering

Ulf Boghammar

Leif Sandahl